

Justitsministeriet

Dato: 12. september 2007
Dok.: JCB40103
Sagnr.: 2007-3061/1-0033

Udkast til tale til brug for mødet den 13. september 2007 i Folketingets Retsudvalg og den 14. september 2007 i Folketingets Europaudvalg vedrørende forelæggelse af rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. september 2007.

Der afholdes på tirsdag i næste uge rådsmøde om retlige og indre anliggender i Bruxelles.

Et samlenotat om de sager, som er på dagsordenen for mødet, er på sædvanlig vis oversendt til udvalget i sidste uge.

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg – ud over sagerne inden for mit eget område – også har sager med på vegne af udenrigsministeren. Det drejer sig om dagsordenspunkt 4 om indførelse af en særlig hastprocedure ved EF-domstolen, om punkt 5 vedrørende etableringen af en

”Europæisk dag mod Dødsstraf” og om punkt 13 vedrørende Libyen.

[Til FEU: Inden jeg redegør for rådsmødet, skal jeg oplyse, at alle sager forelægges til orientering for Europa-udvalget.]

Jeg vil koncentrere min forelæggelse om dagsordenens punkt 1 – 3, men jeg svarer naturligvis også på spørgsmål, som udvalget måtte have om de øvrige punkter på dagsordenen.

Punkt 1 på dagsordenen drejer sig om forslaget til rammeafgørelse om databeskyttelse inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde.

Det oprindelige forslag blev fremsat af Kommissionen i december 2005, og skiftende formandskaber har løbende orienteret Rådet om status i sagen. Der er tale om et omfattende forslag, som har undergået store forandringer i

løbet af de efterhånden langvarige forhandlinger, og senest har det tyske formandskab foretaget en større revision af teksten. Jeg kan i den forbindelse henvisse til det oversendte samlenotat, som indeholder en nærmere omtale af den reviderede tekst.

Der har forud for flere rådsmøder været lagt op til forelæggelse af nogle udvalgte spørgsmål for Rådet, uden at dette er blevet en realitet. Nu forventes det imidlertid, at det portugisiske formandskab forelægger 2 spørgsmål på det kommende rådsmøde. Det ene vedrører rammeafgørelsens anvendelsesområde, og det andet videregivelse af oplysninger til tredjelande.

Spørgsmålet om rammeafgørelsens anvendelsesområde har været drøftet intenst i løbet af forhandlingerne, uden at det har været muligt at opnå enighed. En gruppe landefastholder, at rammeafgørelsen kun bør omfatte grænseoverskridende videregivelse af oplysninger og behandling af data, der videregives på den måde. En anden

gruppe lande mener derimod, at rammeafgørelsen herud-over også bør omfatte data, der indsamles og anvendes i en rent national sammenhæng.

Udtrykt lidt forenklet går uenigheden på, om rammeafgørelsen kun skal gælde, hvis det danske politi sender oplysninger fra en sag om markosmugleri til det spanske politi, eller om rammeafgørelsen også skal gælde allerede under det danske politis efterforskning af markosagen og dermed før nogen ved, om oplysninger vedrørende sagen nogensinde vil blive videregivet til Spanien eller andre medlemsstater.

Det portugisiske formandskab har nu lagt op til et kompromis mellem de to grupper. Det foreslås, at rammeafgørelsens begrænses til at omfatte grænseoverskridende udveksling af data, og hertil føjes en evaluatingsbestemmelse, som betyder, at Kommissionen 3 år efter rammeafgørelsens implementering skal evaluere konsekvenser-

ne af rammeafgørelsen, herunder eventuelle konsekvenser af det begrænsede anvendelsesområde.

Danmark har under forhandlingerne tilhørt gruppen, der mener, at rammeafgørelsen bør begrænses til at omfatte de grænseoverskridende situationer. Selvom man fra dansk side har haft sympati for de synspunkter, som kan anføres til støtte for et bredt anvendelsesområde, indeholder forslaget en række materielle bestemmelser, der synes meget vanskelige at førene med den måde som politiet, anklagemyndigheden og domstolene i dag behandler oplysninger på.

Derfor har man fra dansk side fastholdt det standpunkt, at der skulle ske en forenkling samt ændringer af en række af de materielle bestemmelser, før Danmark ville kunne acceptere et bredt anvendelsesområde. Dette er imidlertid ikke sket i fornødent omfang i den foreliggende tekst, og på den baggrund vil man fra dansk side støtte formandskabets oplæg.

Den danske støtte til formandskabets oplæg skal også ses i lyset af, at det primære formål med rammeafgørelsen er at få skabt et solidt databeskyttelsesmæssigt grundlag for den informationsudveksling, der sker mellem EU-landene, og at det omvendt må betragtes som mindre påkrævet at regulere den rent nationale databeskyttelse.

I alle tilfælde gælder, at det er væsentligt, at der opnås politisk enighed om dette grundlæggende spørgsmål, så vi kan komme videre med sagen, og oplægget fra formandskabet skaber – set med danske øjne – et godt grundlag for at få forhandlet det øvrige indhold af rammeafgørelsen på plads.

Det andet emne, som forventes forelagt for Rådet, er videregivelse af personoplysninger til tredjelande. Spørgsmålet er her, hvilken mulighed f.eks. Spanien har for at videregive oplysninger til et tredjeland, som Spanien har modtaget fra Danmark.

Det portugisiske formandskab forventes at forelægge et udkast til en bestemmelse, som er nærmere beskrevet i det oversendte samlenotat. Bestemmelsen opstiller en række betingelser for, at oplysninger kan videregives til et tredjeland, og jeg vil her nævne to centrale betingelser.

For det første skal en medlemsstat, der ønsker at videreføre en oplysning til et tredjeland, indhente samtykke hertil fra den medlemsstat, som oplysningen er modtaget fra. Dette krav kan kun frawiges i situationer, hvor en videreførelse af en oplysning er nødvendig for at forhindre en overhængende fare for den offentlige sikkerhed eller andre væsentlige interesser. I en sådan situation skal den anden medlemsstat endvidere orienteres snarest muligt om videregivelsen.

For det andet skal det pågældende tredjeland generelt sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau eller konkret yde

passende beskyttelsesforanstaltninger. Dette svarer til det udgangspunkt, som vi kender fra persondataloven.

Fra dansk side agter man at tilslutte sig de forslædeede bestemmelser. Det kan synes lidt som at gå med både liv-rem og seler, at der både stilles krav om samtykke og tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, men bestemmelsen har nu efter dansk opfattelse fundet en rimelig balance og bør i lyset af forhandlingssituationen accepteres.

Jeg vil runde dette punkt af med at sige, at vi fra dansk side har støttet, at de to spørgsmål forelægges Rådet. Vi lægger vægt på, at der kommer skub i forhandlingerne, så også de øvrige udeståender, som der efter Danmarks opfattelse er i teksten, kan blive afklaret, og således at rammeafgørelsen forhåbentligt kan vedtages snart.

Fra dansk side vil man opretholde et parlamentarisk forbehold på grund af grundlovens § 19, stk. 1.

Dagsordenspunkt 2 vedrører et forslag til rammeafgørelse om den europæiske kontrolordre, som ikke tidligere har været forelagt for udvalget.

Forslaget tager sigte på at udbygge EU-samarbejdet inden for området for genseidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser.

Grundtanken bag forslaget er at skabe en ordning, som medlemsstaternes myndigheder kan bruge som alternativ til at varetægtsfængsle mistænkte EU-borgere, som ikke har bopæl i den pågældende medlemsstat og som derfor kan frygtes at ville flygte fra straffesagen. Den foreslæde ordning er nærmere beskrevet i det oversendte samleno-tat.

Det forventes, at Rådet på det kommende møde skal drøfte, hvorvidt man skal fortsætte forhandlingerne om rammeafgørelsen på baggrund af et revideret forslag, og i

så fald efter hvilke kriterier det reviderede forslag skal udformes.

Det forventes, at det portugisiske formandskab vil søge at opnå generel tilslutning til, at forhandlingerne skal fortætte, og at der udarbejdes et revideret forslag ud fra følgende kriterier:

- Forslaget skal bygge på princippet om gensidig anerkendelse og skal respektere medlemsstaternes forskellige strafferetlige og straffeprocessuelle systemer i relation til betingelsene for at udstede en europæisk kontrolordre.
- Forslaget skal udarbejdes i overensstemmelse med den tilgang, der er benyttet i andre instrumenter vedrørende gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser.

Selv om Danmark fra en principiel betragtning kan tilslutte sig forslagets formål – at nedbringe antallet af

unødvendige varetaegtsfængslinger – er vi fra dansk side umiddelbart skeptiske over for forslaget til rammeafgørelse i sin nuværende form.

For det første er det vanskeligt på det foreliggende grundlag at vurdere, om der er et reel præktisk behov for rammeafgørelsen.

For det andet giver forslaget anledning til en række vanskelige overvejelser vedrørende spørgsmål af juridisk, præktisk og økonomisk karakter.

Af samme årsager er vi fra dansk side også skeptiske over for formandskabets planer om at fortsætte forhandlingerne om rammeafgørelsen på baggrund af et revideret forslag.

Hvis der imidlertid er generel tilslutning til at fortsætte forhandlingerne, kan vi fra dansk side støtte de kri-

tenier, som formandskabet har foreslægt, at det revide-
rede forslag skal udarbejdes efter.

Vi vil i den forbindelse fra dansk side generelt arbejde
for, at det reviderede forslag bliver så simpelt, smidigt
og effektivt som muligt, og at der ikke indføres et sy-
stem, der vil indebære et unødvendigt ressourcefor-
brug i medlemsstaterne.

Særligt vil vi fra dansk side arbejde for, at det bliver
valgfrit for medlemsstaterne at udstede en europæisk
kontrolordre, at rammeafgørelsen ikke kommer til at
indebære en materiel harmonisering af medlemssta-
ters straffeprocessuelle regler, og at medlemsstater-
ne ikke forpligtes til at anerkende og fuldbyrde en eu-
ropæisk kontrolordre, hvis den indeholder andre for-
mer for kontrolforsataltninger end dem, der kan an-
vendes i medfør af national ret.

Jeg skal for god ordens skyld nævne, at vi fra dansk side vil tage et parlamentarisk forbehold på grund af grundlovens § 19, stk. 1.

Dagsordenspunkt 3 vedrører sagerne om Schengen-informationssystemet.

Som det fremgår af det oversendte samlenotat, vil formandsskabet orientere om status for arbejdet med det såkaldte SISone4all-projekt og med SIS II.

Efter det oplyste skrider arbejdet frem som planlagt, og jeg vil i den forbindelse fremhæve, at den tekniske side af SISone4all er klar til, at man kan evaluere de ni nye medlemsstaters anvendelse af Schengen-informationssystemet.

Dette er vigtigt, fordi det er nødvendigt med en tilfredsstillende evaluering også på dette punkt, for at Rådet kan træffe beslutning om at opnåeve den indre

grænsekontrol i forhold til de pågældende medlemsstater. Denne opfærdelse skal efter planen have virkning fra udgangen af 2007 for lande- og søgrænser og i marts 2008 for luftgrænserne.

Jeg har nu gennemgået de tre punkter fra dagsordenen, som der efter min mening var grund til at redegne for mundtligt, men som jeg nævnte indledningsvist, svarer jeg selvfølgelig også på de spørgsmål, som udvalget måtte have om de øvrige punkter på dagsordenen